

Gospod Buddha

NJEGOV ŽIVOT I UČENJA

STUDIJSKI VODIČ

Buddhapūrṇimā 2021.

Sadržaj

Buddhin život.....	1
Buddhina učenja.....	4
Ispravno viđenje - <i>samyak darśanam</i>	4
Ispravan govor - <i>samyak vācanam</i>	6
Ispravno djelovanje - <i>samyak karma</i> i ispravna duhovna praksa - <i>samyak sādhanā</i>	8
Nenasilnost - <i>āhimsā</i>	8
Dobro društvo - <i>satsaṅga</i>	9
Sreća – prirodno čovjekovo stanje.....	9
Tijelo je poput mjehurića na površini vode – pristup određuje način čovjekova djelovanja.....	10
Sādhanā povodom Buddhapūrṇime.....	11
Donesite odluku da ćete slijediti Buddhina učenja.....	12
Istinska individualnost čovjeka.....	12
Buddhine priče.....	14
Budistička molitva.....	15
Utočište u tri dragulja - <i>triratna śaranam</i> - Svamijeva objava.....	16
Dar koji Svami želi.....	17
Pitanja za promišljanje.....	17

BUDDHIN ŽIVOT

Iako su sva utjelovljenja Boga – *avatāra* propovijedala samo dobre stvari, ljudi su danas zadovoljni proslavom njihovih rođendana bez slijeđenja njihovih pouka. Buddha nije pridavao nikakvu važnost vedskim žrtvenim obredima – *yajña* i prinošenju žrtve – *yāga* te drugim vjerskim obredima. Razlog tomu jest to što je smatrao kako je puno važnije, za početak, osigurati da je pet osjetilnih organa čisto. Buddha je téžio otkriti zašto um postaje uznemiren.

Sathya Sai nam govori 39/19. poglavlje, 15. svibnja 1997.

Kralj Śuddhodana i njegova žena Māyādevī godinama su provodili mnoge duhovne prakse kao što je ponavljanje Božjeg imena – *japa*, pokora – *tapas*, zavjeti – *vrata*, vedski žrtveni obredi – *yajña*, s težnjom da dobiju sina. Oni su se isto tako savjetovali s brojnim astrolozima. Śuddhodana nije imao mir uma zbog toga što ga je danju i noću proganjala zabrinutost kako prijestolje neće imati nasljednika. Na kraju, njihove su molitve bile uslišane kada je Māyādevī rodila sina u Lumbinīju.

Nažalost, Māyādevī je umrla uskoro nakon rođenja svoga sina kojemu su dali ime Siddhārtha. Gautamī, druga Śuddhodanina supruga, odgojila je dijete s puno brižnosti kao da je njezin vlastiti sin. To je razlog da se njega isto tako naziva Gautama. Astrolozi su predvidjeli kako Siddhārtha neće vladati kraljevstvom; napustit će kraljevstvo i postati isposnik. To što su astrolozi predvidjeli, stalno je odzvanjalo u Śuddhodaninim ušima i pričinjalo mu tjeskobu dok je gledao sinovo odrastanje. Poduzeo je sve mjere kako bi osigurao da njegov sin ne iziđe van iz palače i ne dođe u društvo drugih ljudi jer bi oni mogli utjecati na njega. Tako je svoga sina štitio od vanjskih utjecaja drugih ljudi tijekom dugih dvadeset godina.

Sathya Sai nam govori 39/9. poglavlje, 13. svibnja 2006.

Jednoga dana, roditelji jedne djevojke došli su Śuddhodani i izrazili želju da svoju kćer udaju za njihovog sina Siddhārthu. Ime djevojke bilo je Yaśodarā.

Śuddhodana je prihvatio njihovu ponudu i obavio obred vjenčanja Siddhārthe i Yaśodhare. Zahvaljujući roditeljskom inzistiranju punom ljubavi, Siddhārtha je i dalje ostao s njima u palači čak i nakon vjenčanja. Godinu dana nakon vjenčanja, dobili su sina koga su nazvali Rahu. Oboje, i muž i žena, radosno su provodili vrijeme s njihovim sinom. Usprkos svim pogodnostima koje pruža život u palači i sretnom bračnom životu, nakon što je jednoga dana izašao iz palače, Gautamin je um postao nemiran kada je vidio ljude koji su bili pogođeni starošću, bolešću i smrću. Jedne je noći došlo do iznenadne preobrazbe u njegovu umu. Dok je njegova žena čvrsto spavala, ustao je u ponoć, pomilovao svoga sina i otišao u šumu. Tamo se morao suočiti s brojnim nevoljama i teškoćama. No, sa svim se izazovima suočavao strpljivo i odlučno. Njegovi su roditelji bili obuzeti tugom, ne mogavši se nositi s bolom zbog odvojenosti od svoga sina. Premda, i sâm je Siddhārtha prolazio brojne muke dok je išao svojim putem da bi dosegao samospoznaju.

Tijekom svoga putovanja susreo se sa svetim čovjekom. Sveti čovjek mu je rekao kako je razlog njegove muke, u stvari, u njemu, a ta muka stajala mu je na putu ka samospoznaji. Rekavši to, dao mu je amulet za zaštitu i zamolio neka ga nosi oko svoga vrata. (Bhagavān je u tom trenutku materijalizirao amulet, pokazao ga okupljenima i pritom doživio gromoglasan pljesak). To je bio amulet koji je sveti čovjek dao Siddhārthi. Kada ga je Siddhārtha stavio oko svoga vrata, sve njegove muke nestale su istoga trena. Do posljednjeg trenutka svoga života na Zemlji, Buddha je nosio taj amulet. Kada je odbacio svoje smrtno tijelo, amulet je nestao. Siddhārtha je počeo provoditi intenzivnu pokoru koja je trajala jako dugo vremena. Stalno je sebi postavljao pitanja: „Tko sam ja? Jesam li ja tijelo? Jesam li ja um? Jesam li ja intelekt – *buddhi*? Jesam li ja misao/svijest – *citta*?” Došao je do zaključka kako on nije ništa od toga. Na kraju, iskusio je Istinu, „ja sam ja”

Sathya Sai nam govori 39/9. poglavlje, 13. svibnja 2006.

Ime koje su dali Buddhi u vrijeme njegova rođenja, bilo je Sarvārtha Siddha. Śuddhodana je svoga sina oženio za Yaśodharu, kćer svoga šogora Śuddhabuddhe. Bio je u strahu da bi njegov sin mogao postati isposnik i okrenuti se od svijeta ako bude prepušten sâm sebi. Ali Buddha nije osjećao da je bračni život prava stvar za njega. Buddha je osjećao kako je čovjek sputan brojnim vezanostima u

svjetovnom životu. Prijatelji i odnosi uzrok su ove vezanosti. Razne vrste međuljudskih odnosa bile su uzrok patnje u svijetu. Zato je objavio: „Sve je patnja – *sarvam dukham dukham*.” Isto tako je objavio: „Sve je prolazno – *sarvam kṣaṇikam kṣaṇikam*.” “Sve je propadljivo – *sarvam nāśyam nāśyam*.” Buddha je smatrao kako ništa nije istinski trajno. Roditelji su svojoj djeci nametali razne vrste vezanosti i time činili njihove živote nesretnim. Čim bi djeca dosegla određenu životnu dob, njihovi su ih roditelji željeli oženiti. Roditelji ne znaju koju vrstu sreće čovjek može steći iz bračnoga života. Kakvu su sreću oni sami ostvarili zahvaljujući svojem vlastitom bračnom životu - fizički, mentalno ili u bilo kojem drugom pogledu? Ni jedna osoba, bez obzira na to koliko bila inteligentna, ne razmišlja o tome. Čak ni uvaženim učenim ljudima nije stalo do toga da preispitaju je li vrijedno tražiti osjetilne ugone, umjesto da traže ono što je onkraj osjetila. Buddha se osjećao neizmjereno nesretnim jer su njegovi roditelji i ostali kombinirali da ga obvežu na bračni život. Jednoga dana, u ponoć, Buddha je napustio palaču, ostavljajući svoju suprugu i malog sina Rahula.

On je sve napustio izjavivši: „Nema ni majke niti oca, rođaka ili prijatelja, doma ili bogatstva. Probudi se!” Odlučio je da će pronaći nešto što transcendirira sve svjetovne odnose i ugone. Buddha je zapitao samoga sebe: „Što je život? Rođenje je patnja. Starost je patnja. Žena je uzrok patnje. Na kraju života nalazi se patnja. Zato, budite pozorni i budni.” Sreću nije moguće pronaći ni u jednoj od svjetovnih stvari. Sve je prolazno. Čovjek trati svoj život u traganju za bezvrijednim prolaznim užiticima. *Nirvāṇa* jest jedina Istina. To je osjećaj jednote sa svime stvorenim. Okrenuti um prema onomu što je trajno, jest *nirvāṇa*. Prije nego što je dosegao *nirvāṇu*, Buddha je pozvao svog polubrata Anandabuddhu. Buddhina majka Māyādevī preminula je sedmog dana nakon njegova rođenja. Śuddhodanina druga supruga, Gautami, odgojila je dijete. Zato jer ga je odgojila Gautami, nazvali su ga Gautama Buddha. U dobi od 28 godina odrekao se svega i postao isposnik. Koje je značenje ovoga čina? Buddha je objavio: „*Saṅgam śaraṇam gacchāmi* – tražim utočište u zajednici”, „Ruke u društvu, glava u šumi.“ Odrekao se svega da bi mogao promicati dobrobit društva. Objavio je: „*Dharmam śaraṇam gacchāmi* – tražim utočište u dharmi.” Što je dharma? „*Ahimsā paramo dharmah* – nenasilnost je najuzvišenija dharma.” Dharma znači: nikoga ne povrijediti.

Sathya Sai nam govori 30/13. poglavlje, 5. svibnja 1997.

BUDDHINA UČENJA

Buddhina učenja su uzvišena, plemenita i sveta. Buddha je ovo objavio s velikim naglaskom i snagom. Buddha je isto tako savjetovao da čovjekovo viđenje mora biti sveto. Rekao je: „Sveto viđenje jest ono što je potrebno da bi se živjelo čistim životom. Trebali biste njegovati naviku gledanja samo dobrih stvari, ispravno/sveto gledanje – *samyak dr̥ṣṭi* i naviku slušanja samo o dobrim stvarima, ispravno slušanje – *samyak śravana*.” Za Buddhu je sve trebalo biti čisto i sveto.

Ako u bunar ubacite kamenčić, stvaraju se kružni valovi koji putuju i šire se sve do ruba bunara. Isto tako, ako bacite kamenčić koji se naziva dobra misao u bunar koji se zove srce, kružni valovi koji se stvaraju, putuju po cijelom tijelu. Kada val stigne do oka, potiče čisto viđenje. Kada val stigne do uha, on ga usklađuje da bi slušalo svete zvukove. Kada val stigne do ruku, pokreće ih na dobre aktivnosti. Na taj način, kada se valovi šire po cijelom tijelu, svuda uokolo dolazi do simfonije svetih aktivnosti. Stoga, dobre i plemenite misli temeljne su za svete aktivnosti.

Ljetni pljuskovi 2000. godine, 8. poglavlje, 21. svibnja 2000.

Kada su čovjekove misli usredotočene na Boga, naši ispravni osjećaji – *samyak bhāvam*, ispravno slušanje – *samyak śravana* i ispravno djelovanje – *samyak kriya* postaju posvećeni. To vodi do čistoće unutarnjih osjetilnih organa. Čistoća misli, riječi i djela potrebna je za iskustvo Boga. Ova trostruka čistoća smatra se suštinom ljudskosti. Buddha se u potpunosti oslanjao na svoje unutarnje traganje da bi iskusio vlastitu stvarnost jer je otkrio da sveti tekstovi i učitelji nisu bili od koristi.

Sathya Sai nam govori 31/3. poglavlje, 11. svibnja 1998.

Ispravno viđenje – *samyak darśanam*

Buddha je objavio da, prvo što je potrebno imati, jest ispravno viđenje – *samyak darśanam*. Ova izjava znači da bi čovjek, obdaren velikim darom – očima, njih trebao koristiti za gledanje svetih predmeta i svetih bića. No, suprotno tomu, korištenjem svojih očiju za gledanje predmeta koji nisu sveti i zlih ljudi, čovjek

sâm sebe ispunjava lošim mislima i postaje žrtvom zlih sklonosti. Ono što pojedinac vidi, utječe na osjećaje u srcu. Stanje srca određuje prirodu njegovih misli. Misli utječu na njegov život.

Zato, da bismo živjeli dobrim životom, prvi je zahtjev ispravno viđenje. Čovjek treba njegovati sveto gledanje. Kao posljedica gledanja okrutnih, ružnih i opakih prizora, čovjek živi životom životinje. Prvo ispitivanje koje je potrebno provesti, jest ono kojim se utvrđuje što je čisto, poučno i božansko, ono što bi čovjek trebao gledati. Sve ono što gleda, utiskuje se u čovjeka. Mali je broj onih koji spoznaju učinke ovoga.

Danas je ljudski je život iscrpljen tjeskobom, patnjom, nemirom i nevoljama raznih vrsta. Temeljni razlog svega toga je taj što čovjek gleda ono što je odbojno, pokvareno i ponižavajuće. Za preobrazbu čovjekova života, prvo što je potrebno je ispravno viđenje. Oko – *netra*, može se usporediti s duhovnim tekstom – *śāstra*, a čovjekovo gledanje - *dr̥ṣṭi* određuje njegove poglede na kozmos – *sr̥ṣṭi*. Zato, da bi stekao najviše znanje, čovjek treba pročistiti svoje viđenje. To znači da bi trebao izbjegavati gledanje onoga što je odbojno. Trebao bi težiti gledanju samo onoga što je sveto i čisto. Ono što čovjek gleda je poput sjemenki posijanih u srcu. Loši prizori dovode do nastajanja zlih misli. Dobri prizori potiču dobre misli. Kada su u srce usađeni dobri prizori, tada neće biti prostora za loše osjećaje ili misli da bi rasli u srcu.

To je bila prva lekcija koju je Buddha poučavao. Buddha je lutao širom cijele zemlje u potrazi za duhovnim mirom i oslobođenjem. Nakon mnogo godina propitivanja, došao je do zaključka kako tajnu duhovne mudrosti nije moguće dobiti od učenih ljudi ili učenjem. Spoznao je kako duhovno razumijevanje može proizaći samo iz ovladavanja osjetilima.

Sathya Sai nam govori 31/3. poglavlje, 5. veljače 1998.

Buddha je shvatio kako samospoznaju nije moguće ostvariti putem pokore ili molitvama ili trapljenjem. Na samom početku, Buddha je naglašavao važnost razvijanja ispravnoga gledanja – *samyak dr̥ṣṭi*. Gledanje onoga što je dobro vodi do dobrih misli, dobroga govora i dobrih djela.

Sathya Sai nam govori 31/23. poglavlje, 11. svibnja 1998.

Ispravan govor – *samyak vācanam*

Od razvijanja ispravnoga viđenja, čovjek bi trebao nastaviti dalje prema ispravnom govoru – *samyak vācanam*. Buddha je objavio kako samo svete misli mogu dovesti do svetoga govora. Objavio je kako jezik ne bi trebalo koristiti nepromišljeno i da bi govorio sve ono što čovjek pomisli. Jezik smo dobili da bi govorio istinu, da bi opisivao ono što je sveto i čisto. Čovjek nije dobio jezik da bi ukusnim slatkišima ugađao svom nepcu. Čovjek nije dobio jezik da bi govorio što god poželi. Ne bi ga trebalo koristiti za uzrokovanje neugode drugima. Niti bi ga trebalo koristiti za govorenje neistine. Čovjek je dobio jezik da govori istinu, da bude ljubazan prema drugima, da slavi i hvali Boga te da uživa u blaženstvu koje proizlazi iz takvoga svetoga govora.

Postoje ljudi koji sve svoje vrijeme posvećuju čitanju svih postojećih vrsta knjigā, ne pokušavajući primijeniti ono što su naučili iz takvog čitanja. Od kakve je koristi takvo čitanje? Buddha je govorio protiv obrazovanja koje nije povezano s ispravnim načinom života. On je proučavao puno toga i susreo se s mnogim velikim ljudima. Slušao je velik broj govora. Shvatio je kako pravo znanje nije moguće steći tim sredstvima. Shvatio je da čista, neokaljana svjesnost podaruje najviše znanje. Istinsko znanje proizlazi iz čiste unutarnje svjesnosti – *antaḥkāraṇa*. Ova godina, 1998., posvećena je miru. Kako je moguće doseći mir? Prvi zahtjev za to je pročišćenje čovjekova viđenja. Drugi zahtjev je njegovanje svetih osjećaja u sebi što će dovesti do čistoće u govoru. Sklad će promicati ozračje mira. Dobrobit društva povezana je s preobrazbom pojedinaca koji čine društvo. Samo pravedni ljudi, mogu izgraditi pravedno društvo. Čist um neophodan je za čiste misli, čisto viđenje i čist govor.

Danas država ima velik broj osoba koje naširoko govore i prezentiraju knjiško znanje, ali ne primjenjuju ni najmanji djelić onoga što su pročitali ili o čemu su govorili. Takvi su ljudi odgovorni za žalosno stanje nacije.

Sathya Sai nam govori 31/3. poglavlje, 5. veljače 1998.

Pazite, govorite li ono što je dobro ili ono što je loše. Pazite, vrijeđate li druge ili ih cijenate. Svoj jezik ne biste trebali koristiti da biste vrijeđali druge osobe.

Vrijeđanje drugih je grijeh. Nemojte dozvoliti svom jeziku da se upušta u takve grijeh. Ne možete izbjeći posljedice vaših grješnih djela. Sve je reakcija, odraz i odjek i vraća vam se u ovom ili onom obliku. Zato, vježbajte nadzor nad jezikom. Buddha se pridržavao zavjeta šutnje – *maunam* i postao je tih. Svako sveto djelo ima mnoštvo nagrada. Time što je poštovao tišinu, Buddha je u sebi počeo doživljavati „ja sam To“ - *so'ham*. Možete izgovarati ime Rāme, Kṛṣṇe, Govinde, Buddhe i Saija da biste umirili svoj um. Jednom, kada um postane postojan, više to ime nije potrebno izgovarati. Pridržavajte se potpune tišine. To je razlog zbog čega se kaže da je šutnja zlato.

Jednom, kada riječi bude sve manje, aktivnosti i hirovitosti uma isto će se tako smanjiti. Kako se broj riječi povećava, hirovitost uma isto tako raste. Um dokinite tišinom. Međutim, to je lakše reći nego učiniti.

Čovjek može umrijeti, ali um neće umrijeti. Um nestaje kada iz njega nestanu riječi. Pridržavanje zavjeta šutnje – *maunam* jedan je od načina kako utišati um. To je razlog zbog kojega su naši pretci prakticirali zavjet šutnje – *maunam*. Ne bismo trebali dozvoliti umu da ide kamo god poželi i da čini što god mu se sviđa. Ne bismo smjeli dozvoliti umu da ismijava, povrjeđuje ili mrzi druge. Ako nekoga povrijedite i vi ćete biti povrijedeni deset puta više. Možete se ponositi time da ste nekoga vrijeđali. Ali, jednoga dana, doći će netko tko će isto tako vrijeđati vas. Grijeh koji počinite danas, dovest će do toga da vam se to vrati kasnije, mnogostruko pojačano.

Radost koju dobivate pjevanjem bhajana i izvođenjem štovanja, prolazna je. Ali, trajnu radost steći ćete iskustvom mantr *so'ham*. *So'ham* je isto tako poznata kao *hamsa gāyatri*. „*So*” znači „*To*” (Bog), „*ham*” znači „*ja sam*”. „*Ja sam To*” značenje je mantr *so'ham*. Ovo biste trebali iskusiti sa svakim dahom. Kada udišete, čujete zvuk „*so*”, a pri izdahu čujete zvuk „*ham*”. Vrlo pažljivo promatrajte svoj dah i sa svakim dahom iskusite stvarnost mantr *so'ham*.

Ljetni pljuskovi 2002., 11. poglavlje, 26. svibnja 2002.

Ispravno djelovanje – *samyak karma* i ispravna duhovna praksa – *samyak sādhanā*

Buddha je naglašavao dobrotu u djelovanju, ispravno djelovanje – *samyak karma*. Obilježje ispravnog djelovanja je sklad misli, riječi i djela. Kada ne postoji takav sklad, djelovanje pobija ono što je rečeno ili mišljeno.

Buddha je nastavio objavljivati kako ispravno djelovanje vodi do ispravne duhovne prakse – *samyak sādhanā*. Dobra djela čine pravu duhovnost. Puko formalno štovanje ili izvođenje obreda ne predstavlja duhovnu težnju. Tê religijske prakse su na svoj način dobre. Ali, one ne čine duhovnu praksu – *sādhanā*. Istinska duhovnost sastoji se u jedinstvu misli, riječi i djela, u njihovoj potpunoj čistoći i svetosti.

Buddha je objavio da, kada se duhovna težnja tê vrste dovrši, tada to predstavlja ispravan život – *samyak jīvanam*. Tako bi pet osjetila – *pañcendriyā* trebalo koristiti da bi se ostvario vrhovni cilj života. Gledanje onoga što je dobro, dobre misli, govorenje onoga što je dobro, dobra djela i dobro duhovno nastojanje pretpostavke su za ispravan život – *samyak jīvanam*.

U tom smislu, značenje duhovne težnje trebalo bi razumjeti ispravno. U suštini, duhovno nastojanje poziva na odbacivanje svih loših obilježja i njegovanje dobrih misli. Duhovna vježba – *sādhanā* znači njegovanje dobrih misli i poduzimanje dobrih djela.

Sathya Sai nam govori 31/3. poglavlje, 5. veljače 1998.

Nenasilnost – *ahimsā*

Buddha je poučavao kako ne bismo trebali imati nikakvu ljutnju, ne bismo trebali pronalaziti pogreške i nedostatke u drugim ljudima te kako ne bismo trebali povrjeđivati druge jer, svi su utjelovljenja čistog, vječnog načela istinskog Sebstva – *ātman*. Budite suosjećajni prema onima koji su siromašni i pomozite im koliko god možete. Razumijte i poštuju temeljno načelo jedinstva i božanskosti u svemu stvorenom te doživite blaženstvo.

Nemojte imati tako uskogrudna gledišta kako je taj i taj vaš prijatelj, a taj i taj vaš neprijatelj, da je taj i taj vaš rođak i tome slično. Svi su jedno, budite isti kao i svi. To je vaša prvenstvena dužnost. To je najvažnije Buddhino učenje.

Sathya Sai nam govori 39/9. poglavlje, 13. svibnja 2006.

Dobro društvo - *satsaṅga*

On je naglašavao druženje s dobrim ljudima. Društvo dobrih ljudi vodi do dobrih djela. Četiri pravila koja je potrebno poštivati, jesu: njegovanje dobrog društva, izbjegavanje druženja sa zlim ljudima, uvijek činiti dobra djela i uvijek promišljati što je prolazno, a što je trajno.

Dobro društvo – *satsaṅga* ne podrazumijeva samo druženje s dobrim ljudima. *Sat* se odnosi na Boga. Ono što se zahtijeva je traženje društva Boga koji je izvor svega blaženstva.

Sathya Sai nam govori 31/23. poglavlje, 11. svibnja 1998.

Sreća – prirodno stanje čovjeka

„Meni se čini da vi tugujete zbog uzvišenog stanja koje mi predstoji (odlaska iz tijela, nap.lekt.). Ni jedno ljudsko biće ne bi trebalo liti suze u trenutku smrti bilo koje osobe. Suze su povezane s Bogom i treba ih prolijevati samo za volju Božju, a ne za beznačajne stvari. Trebali biste prolijevati suze radosnice. Tuga nije pravo čovjekovo stanje. Zato ne bi trebalo prolijevati nikakve suze žalosnice.” Evo još jednog primjera iz našeg svakodnevnog iskustva. Dok čovjek ide na tržnicu, ako opazi nekoga kako plače, pita ga: „Zašto plačeš?” Ostali prolaznici pitaju ga to isto. Ako je na istoj toj tržnici neki drugi čovjek jako dobroga raspoloženja, nitko mu ne prilazi da bi ga pitao koji je razlog njegove sreće.

Sreća se smatra prirodnim stanjem čovjeka. On ju traži cijelo vrijeme. Žalost nije spojiva s čovjekom. Znak čovjekove slabosti je dopustiti da ga obuzme žalost. Postajući njezinom žrtvom u mnogim životima, čovjek postupno biva uvučen u žalost. Za onoga tko ima čvrstu vjeru u Boga, nema razloga za žalost. Oni koji popuštaju žalosti su ljudi koji nisu razumjeli božansko načelo. Bog je jedan. On se pojavljuje pod različitim imenima i u raznim oblicima. Ne uspjevajući

prepoznati kako je Bog jedan, ljudi pate od raznih poteškoća. Štuju Boga kao Allaha, Buddhu, Rāmu, Kṛṣṇu, Isusa i tome slično. Oni su ta imena dobili nakon njihova silaska u svijet i nisu im svojstvena. Imena su od prolazne važnosti.

Sathya Sai nam govori 31/23. poglavlje, 11. svibnja 1998.

Tijelo je mjehurić na površini vode – pristup određuje način čovjekova djelovanja

Buddha je napustio svoj dom u potrazi za tajnom blaženstva – *ānanda*. U svojim lutanjima, on je vidio mrtvo tijelo, starog čovjeka i bolesnu osobu.

Ti bolni prizori doveli su do toga da se duboko preispituje. Spoznao je kako smrt nije moguće izbjeći. Starost je isto tako neizbježna jer to predstavlja prirodni vrhunac života - nakon djetinjstva, mladosti i srednje dobi. Takve promjene čine dio i cjelinu fizičkog svijeta koji je sâm po sebi prolazan. Tê su promjene prirodne i zbog njih se ne bismo trebali uznemirivati ili biti zabrinuti. Buddha je pitao sâm sebe: „Koji je uzrok smrti? Zašto ljudi zadese starost i bolest?” Nakon dugog promišljanja, Buddha je zaključio kako je tijelo baš poput mjehurića na površini vode dok bolest tijela ima svoje izvorište u umu. Modernim rječnikom rečeno, psihološki pristup osobe određuje njegove aktivnosti i ponašanje.

Ljetni pljuskovi 2000., 8. poglavlje, 21. svibnja 2000.

Buddha je preporučio način života koji je slijedio ovih osam načela:

1. Ispravno razumijevanje ili viđenje
2. Ispravne misli ili osjećaji
3. Ispravan govor
4. Ispravno djelovanje
5. Ispravan način života
6. Ispravan napor
7. Ispravna pažnja (pomnost-mindfulness)
8. Ispravna koncentracija

Svami je je naglašavao kako su prva tri koraka od presudnog značaja jer oni predstavljaju temelje za razvoj svakog pojedinca. Bez odgovarajućeg provođenja prva tri koraka, neće biti razvoja drugih. Uvijek, kada postignemo nešto na jednom koraku, mi smo, isto tako, uzdignuti i na drugim razinama.

Heart2Heart, broj 4, srpanj 2006.

SĀDHANĀ POVODOM BUDDHAPŪRNIME

Došli ste da biste doživjeli radost koja proizlazi iz sudjelovanja u proslavi Buddhapūrnime. Nije bilo potrebno da prelazite sav taj put i dolazite iz udaljenih mjesta. *Buddhi* predstavlja intelekt. Taj je intelekt potrebno koristiti na ispravan način. Tada ćete shvatiti što je sadržano u budizmu.

Ljudi govore o duhovnim praksama i trate svoje živote. Sva ta traženja su gubljenje vremena. Dovoljno je ako razvijate svete osjećaje. Glavna duhovna praksa – *sāadhanā* sastoji se u oslobađanju od loših misli i njegovanju dobrih odlika. Koje god mjesto hodočašća posjetili, pokušajte odbaciti svoje loše sklonosti. Umjesto toga, razvijte dobre odlike.

Sathya Sai nam govori 31/23. poglavlje, 11. svibnja 1998.

Započnite dan s ljubavlju
Provedite dan u ljubavi
Završite dan u ljubavi
To je put do Boga.

Zato, počevši od danas, od ovoga povoljnog dana Buddhapūrnime, sa žarom razvijate svoju ljubav prema Bogu. Promičite i širite nesebičnu ljubav. Ne može biti većeg duhovnog propovijedanja od ljubavi. Proučavanje svetih spisa može vas učiniti učenim (u svjetovnom smislu), ali ne i mudrim. Tko je istinski učena osoba? Tko je istinski mudar? Samo onoga koji je postigao savršenu staloženost i jednako razmišljanje u svim okolnostima, može se opisati kao učenog i mudrog. Oni koji pažljivo proučavaju knjige, tvrde da su ovladali svim tekstovima i sami sebe proglašavaju da su visokoobrazovani. Takva samohvala i veličanje

samoga sebe jasan je znak sebičnosti i ega. Ego je jako opasan jer, zaista, on pojedinca povlači u uništenje. Od kakve je koristi jedino učenje? Ti učeni ljudi, provode li u djelo čak i mali dio onoga što su naučili? Teško. Školovanje vas neće zaštititi ni spasiti, to može samo čista ljubav.

Ljetni pljuskovi 2000., 8. poglavlje, 21. svibnja 2000.

Donesite odluku da ćete slijediti Buddhina učenja

Trebate donijeti odluku da ćete slijediti Buddhina učenja. On je bio uzvišena duša. Najbolji način proslavljanja Buddhapūrnime je da se provedu u djelo učenja toga svetoga čovjeka. Nije dovoljno biti sretan samo na blagdan. Budite u stalnom proživljavaju iskustva ovoga svetoga dana, morali biste doživljavati radost sve vrijeme. Krava prvo pase travu; nakon toga mirno i u tišini sjedne kako bi temeljito prožvakala ono što je prije popasla. Ako to može učiniti životinja, zar ne može i čovjek učiniti to isto u odnosu na učenja koja stječe? Kada se vratite kući, promišljajte o onomu što ste danas naučili. Uvijek se iznova prisjećajte iskustava koje ste danas imali.

To je način kako ćete 'probaviti' ono što se naučili i isto tako biti sretni. Samo kada to činite, vaše će putovanje ovamo biti svrhovito. Lekcije ne biste trebali zaboraviti u trenutku kada odete odavde.

Ljetni pljuskovi 2000., 8. poglavlje, 21. svibnja 2000.

Istinska individualnost čovjeka

Preobrazba na razini pojedinca apsolutno je neophodna. No, danas čovjek gubi vrijeme čineći loše stvari. On se iz dana u dan uključuje u aktivnosti koje nisu svete. Ponizuje se svojim lošim navikama. Ubija životinje i jede njihovo meso. Umjesto da pročisti svoj um, pogoršava ga uzimajući opojna sredstva. Kockanjem oskvrnjuje vrijeme koje je sâm oblik božanskosti. Njeguje loše osobine uključivanjem u zle aktivnosti. Pored toga, uključuje se u aktivnosti koje su ponižavajuće, kao što je krađa i klevetanje drugih. Čita knjige neprimjerenog sadržaja koje u njemu stvaraju zle misli i nasilne osjećaje. Dok se sve više i više

upušta u loše aktivnosti, time zagađuje i iskvaruje društvo. Kada pojedinci krenu krivim putem, pogoršava se cijelo društvo. Poučavanje i promicanje duhovnosti neophodno je potrebno za pročišćenje pojedinca i društva. Što je duhovnost? Duhovnost je ono što uništava čovjekovu životinjsku prirodu, njeguje čovječnost i na kraju dovodi do preobrazbe čovjeka u božansko biće. Štovanje, pjevanje poklonstvenih pjesama i izvođenje obreda postupci su od sporedne važnosti. Njih se ne može poistovjetiti s istinskom duhovnošću. Riječ „SAI“, slovo po slovo, prenosi svijetu značenje preobrazbe na tri razine. Slovo „S“ predstavlja preobrazbu na duhovnoj (spiritual) razini, „A“ se odnosi na preobrazbu na društvenoj (association) razini, a „I“ znači preobrazbu na razini pojedinca (individual).

Preobrazba na razini pojedinca predstavlja osnovu za ostale dvije. Tako da je to prvi korak. Ali, u današnje vrijeme, riječ „pojedinač“ ne razumije se na ispravan način. Obično uzimate u obzir samo ljudski oblik i poistovjećujete ga s pojedincem. Tko je pojedinac? Onaj koji izražava svoju neizraženu – *avyakta* božanskost putem svoga ponašanja, taj je pojedinac – *vyakti*. Ovo latentno božansko načelo prožima cijelo biće pojedinca, od glave do pete, i naziva se savjest. Izraziti i pokazati prisutnost tê savjesti, obilježje je ljudskog bića. Umjesto izražavanja čistog unutanjeg bića, Sebstva, čovjek danas iskazuje loša obilježja i zle sklonosti koje su povezane s njegovim vanjskim bićem, odnosno tijelom. Božanska svjesnost – *caitanya*, latentna u svakom ljudskom biću, njegova je prava individualnost. Ovu bi svjesnost trebalo postaviti na pravi put.

Sathya Sai nam govori 32/13. poglavlje, 28. travnja 1999.

Utjelovljenja ljubavi! Nije dovoljno biti sretan samo na ovaj dan Buddhapūrnime. Vi trebate biti u stanju doživljavati blaženstvo sve vrijeme, a to možete postići tako da slijedite Buddhina učenja.

U današnje vrijeme, ljudi su veliki *junaci* u držanju govorā s pozornice, ali kada se radi o primjeni izgovorenog, tu su *ništice* (igra riječi u engleskom: *heroes-zeroes*, nap.prev.). Puno je važnije Buddhina učenja provoditi u djelo, nego držati rječite govore. To je ispravan način kako uživati u sreći. To je isto tako ispravan način kako iskazivati poštovanje i privrženost Buddhi.

Takva su velika Buddhina učenja. Koji je vaš odgovor na njih? Nema sumnje, svi vi čitate knjige koje sadržavaju Buddhina učenja. Ali, u trenutku kada odložite knjigu, sva su učenja zaboravljena. Zapamtite, samo kada se drvo sandalovine kontinuirano melje, može se osjetiti njegov miris. Tek kada se šećerna trska dobro prožvače, slatkoća se može se osjetiti u svojoj punini. Isto tako, samo stalno i trajno prakticiranje svetih učenja može dovesti do blaženstva. Veliki ljudi iz prošlosti ostavili su za sobom bezbrojna učenja koja je potrebno slijediti i uzorne primjere koje je potrebno oponašati. Dovoljno je ako prakticirate samo jednu ili dvije od tih velikih lekcija iz prošlosti.

Ljetni pljusкови 2000., 8. poglavlje, 21. svibnja 2000.

BUDDHINE PRIČE

Buddha je, na jednom od svojih putovanja, išao od jednoga grada do drugoga, zajedno sa svojim učenicima. Društvo svetoga čovjeka, njegove primjedbe, prijedlozi i savjeti predstavljali su bisere mudrosti, a njegovi su učenici bili blagoslovljeni da su ih mogli primati.

Nakon što je ta skupina prevalila određenu udaljenost, došli su do jezera. Buddha je rekao da treba malo vode jer je bio žedan. „Donesite mi malo vode iz jezera zato jer sam žedan.” Učenik je otišao do jezera i to do mjesta na kojem je mogao zgrabiti vodu, kadli je spazio kola s volovskom zapregom kako prelaze jezero čija je voda nakon toga postala mutna i smeđa. „Oh, ne”, pomislio je, prilično razočaran zbog krivog trenutka prolaska volovske zaprege. „Kako mogu tu mutnu vodu odnijeti Buddhi? Što će on na to reći?” Vratio se natrag do Buddhine i nije baš izgledao presretan te mu je rekao: „Buddha, ova voda nije dobra za piće. Jako je zamućena.” Buddha je pričekao otprilike pola sata i poslao ga natrag do jezera da mu donese malo tê iste vode!

Učenik, vidljivo zbunjen, otišao je natrag prilično siguran da se voda jezera nije promijenila. Pogled izbliza pokazao mu je kako je voda jezera još uvijek mutna. Bio u pravu, voda u jezeru nije uopće promijenila boju tijekom toga vremena. Nikako nije želio takvu vodu odnijeti Buddhi!

„Budite kao kornjača koja može živjeti u vodi i na kopnu. To znači, njeđujte unutarnji mir koji vam pomaže da ostanete u mislima na Boga, bez obzira na to

jeste li sami ili u mnoštvu ljudi. Pistinska unutarinja usredotočenost na Jednoga – *ekānta* jest kada niste svjesni mnoštva oko vas. Kada ste u stanju ostati neuznemireni, onda imate savršenu unutarnju usredotočenost.” Vratio se natrag do svoga učitelja koji ga je dočekaao s istom smirenošću i pričekao je neko vrijeme. Buddha mu je rekao neka ponovno ode do jezera. Učenik nije znao što Buddha ima na umu i smatrao je kako je sve to skupa pomalo neobično.

Jezero, koje bilo blatnjavo i prljavo sve vrijeme nakon prolaska kola s volovskom zapregom, činilo se kao da je ovaj put potpuno drukčije – čisto, bistro i prozirno, bez smeđih tragova! Mulj se lijepo slegnuo na dno jezera i nije bila potrebna nikakva posebna vještina da bi se posuda napunila kristalno čistom vodom za Buddhu. Osjećajući se pobjedonosno nakon više pokušaja, učenik se vratio zadovoljan jer je ovaj put uspješno izvršio povjereni mu zadatak. Buddha je, svojom uobičajenom mirnoćom, prihvatio vodu, okrenuo se učeniku i rekao: „Jesi li vidio koliko je trebalo da mi doneseš malo čiste vode? Ništa! Naprosto si pustio neka se dogodi. Ti si samo uložio malo vremena i, što se dogodilo? Mulj se spustio na dno jezera, ostavljajući ti čistu vodu! Ista se ta istina odnosi i na tvoj um. Samo ga pusti. Sve što mu je potrebno, jest malo tvoga vremena. On će se smiriti sâm od sebe. Nije potreban nikakav tvoj napor da bi se smirio. To će se na kraju dogoditi uz pomoć malo vremena. Bez napora.”

Kako je samo izuzetno moćna ova jednostavna poruka! Učenik je, očito, bio zapanjen. Mir uma, koji, čini se, kao da izmiče većini nas na ovom planetu, zapravo je baš ovdje za sve nas da bismo ga iskusili. „Zapravo, bez napora. To nije zahtjevna vježba da mislimo kako samo neki mogu imati rezultate. To je, zapravo, tako jednostavno za sve nas!”

Bhagavān Baba kaže: „Budite kao kornjača koja može živjeti u vodi i na kopnu. To znači, njegujte unutarnji mir koji vam pomaže da ostanete u mislima na Boga, bez obzira jeste li sami ili u mnoštvu ljudi. Istinska unutarinja usredotočenost na Jednoga – ekānta jest kada niste svjesni mnoštva oko vas. Kada ste u stanju ostati neuznemireni, onda imate savršenu unutarnju usredotočenost.”

Heart2Heart, broj 7, kolovoz 2009.

BUDISTIČKA MOLITVA

Budističku molitvu potrebno je razumjeti na ispravan način. Kada budisti kažu: „Tražim utočište u Buddhi - *buddham śaraṇam gacchāmi*, tražim utočište u ispravnosti - *dharmam śaraṇam gacchāmi*, tražim utočište u zajednici - *saṅgam śaraṇam gacchāmi*”, pravo značenje molitve je: trebali biste usmjeriti svoj *buddhi* prema *dharmi*. A ispravno djelovanje trebalo bi težiti tomu da služi društvu. Kada je to učinjeno, društvo biva pročišćeno.

Sathya Sai nam govori 30/13. poglavlje, 15. svibnja 1997.

Načela, kojima je poučavao Buddha, imaju duboko značenje, ali ljudi ni ne pokušavaju razumjeti ih. Možda ste primijetili kako je Buddha imao kovrčavu kosu. Jedan uvojak kose bio je isprepleten s drugim. U jedinstvu toga postoji skriveno značenje. On je u svome srcu imao samo jedan osjećaj, osjećaj za ljubav. Poučavao je: „Tražim utočište u ispravnosti – *dharmam śaraṇam gacchāmi*, tražim utočište u ljubavi – *premam śaraṇam gacchāmi*.”

Sathya Sai nam govori 39/9. poglavlje, 13. svibnja 2006.

Buddha je proveo brojna preispitivanja ne bi li otkrio Boga i, došao je do zaključka kako to može postići samo ovladavanjem svojim osjetilima. Čovjek ih treba koristiti na ispravan način i u svete svrhe da bi ostvario svoju božanskost.

Sathya Sai nam govori 31/5. poglavlje, 5. veljače 1998.

Utočište u tri dragulja - *triratna śaraṇam* – Svamijeve objava

U ovom prolaznom i časovitom svijetu, jedna je stvar istinita i vječna. To je božanskost. To je ono za čijim bi dosizanjem svatko trebao težiti. Tražim utočište u istini – *satyam śaraṇam gacchāmi*. Tražim utočište u načelu jednote – *ekam śaraṇam gacchāmi*. Sve na ovom svijetu manifestacija je božanskosti, ne postoji drugi entitet osim božanskosti. Načelo božanskosti upravlja cijelim svijetom.

Načela, kojima je poučavao Buddha, imaju duboko značenje, ali ljudi ni ne pokušavaju razumjeti ih. Možda ste primijetili kako je Buddha imao kovrčavu kosu. Jedan uvojak kose bio je isprepleten s drugim. U jedinstvu toga postoji

skriveno značenje. On je u svome srcu imao samo jedan osjećaj, osjećaj za ljubav. Poučavao je: „Tražim utočište u ispravnosti – *dharmam śaraṇam gacchāmi*, tražim utočište u ljubavi – *premam śaraṇam gacchāmi*.”

Tijekom proslave Buddhapūrnime u Praśanthi Nilayamu, 30. svibnja 2006. godine, Sathya Sai Baba je objasnio kako bi čovjek trebao koristiti svoj intelekt – *buddhi* da bi razumio kako je načelo jedinstva istinskog Sebstva – *ātman* jedino istinsko načelo u svijetu. Dualističke osjećaje kao što su „ti i ja” trebamo odbaciti da bismo doživjeli jedinstvo. Tom prigodom, Sathya Sai Baba nam je podario dodatne molitve: „Tražim utočište u istini – *satyam śaraṇam gacchāmi*, tražim utočište u načelu jednote – *ekam śaraṇam gacchāmi*” i tražim utočište u ljubavi – *premam śaraṇam gacchāmi*.” Bez ljubavi, čovječanstvu nema opstanka.

Sathya Sai nam govori 39/9. poglavlje, 13. svibnja 2006.

Dar koji Svami želi

Bhagavānu ste poklonili mnoge stvari kao „darove”. Ovaj dar, „Tiger Map”, jedan je od njih. To nije dar koji želim. Predajte mi vaše „tigrovske” odlike. To je dar koji bih želio dobiti. Tigar je okrutna životinja. Oslobodite se svih vaših okrutnih osjećaja i predajte ih meni. Živite životom korisne, bezopasne i svete krave. Ona daje hranjivo mlijeko u zamjenu za jeftinu travu.

Sathya Sai nam govori 31/3. poglavlje, 5. veljače 1998.

PITANJA ZA PROMIŠLJANJE

1. Među osjetilnim organima, zašto se smatra da je jezik najteže držati pod nadzorom?
2. Zašto je vježba sjedenja u tišini potrebna za duhovni rast?
3. Zašto je teže govoriti neistinu ili djelovati na nepošten način (djelo koje je u suprotnosti s čovjekovom savješću)?
4. Svami kaže: „Sve što čovjek vidi očima, ostaje utisnuto u njemu. Malo je onih koji shvaćaju posljedicu toga.” – Kako naše viđenje možemo uvijek držati čistim?
5. Što je izvor ljutnje? Kako možemo zaustaviti sebe da ne reagiramo spontano kada se razljutimo?
6. Zašto Svami naglašava potrebu čistoće i sklada misli, riječi i djela?

Buddhapūr̄nima

©2021. Sathya Sai međunarodna organizacija Hrvatske

Sri Sathya Sai Scriptural Studies Committee

©2021 Sri Sathya Sai International Organization, All Rights Reserved

sathyasai.org